

Resolució 793/2020, de 17 de desembre**Número d'expedient de la reclamació:** 819/2020**Administració reclamada:** Ajuntament de Lleida**Informació reclamada:** Retorn dels rebuts cobrats de subministrament d'aigua.**Sentit de la resolució:** Inadmissió

Resum: La sol·licitud indicada a l'antecedent 2, de la qual deriva la Reclamació, no demana informació pública, en el sentit d'informació que ja es troba en poder de l'Administració quan és demanada, que és com la defineix l'article 2.b LTAIPBG reproduït més amunt, sinó que demana implícitament que l'Ajuntament de Lleida faci, en primer lloc, una valoració i una interpretació jurídiques sobre l'empara que ha de tenir el rebut del servei de subministrament domiciliari de l'aigua, que en la seva fórmula vigent és frontalment qüestionat per la persona reclamant i, segons quina sigui la conclusió de l'esmentada valoració, demana el retorn de rebuts de l'aigua. La valoració i interpretació jurídiques requerides implícitament requereixen, com a mínim, una anàlisi o valoració jurídiques que les fonamentin degudament i, si s'escau, les oposin vàlidament a la tesis sostinguda per la persona reclamant. El dret d'accés a la informació pública empara l'accés a informació existent en poder de l'Administració, però no empara un hipotètic dret a rebre justificació jurídica de les actuacions públiques o a polemitzar jurídicament amb l'Administració. Però és que la part central de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació no demana res que s'assembli remotament a informació pública, ja que demana el retorn dels pagaments fets en concepte del servei de subministrament domiciliari d'aigua, objecte que, per tant, res té a veure amb el dret d'accés a la informació pública.

Paraules clau: Ajuntament. Servei de subministrament d'aigua. Tarifes. Informes i consultes. Informació pública.

Ponent: Josep Mir Bagó**Antecedents**

1. El 5 de desembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 819/2020, presentada contra l'Ajuntament de Lleida, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 18 de setembre de 2020 la persona reclamant exposa a l'Ajuntament de Lleida que no ha trobat que s'hagi aprovat cap ordenança reguladora de la prestació patrimonial pública no tributària, que al seu entendre seria la figura jurídica correcta per emparar el cobrament del rebut del servei d'aigua per part de l'empresa concessionària i, en conseqüència, si efectivament aquesta ordenança no estigui en vigor, demana que se li retornin els rebuts pagats la possibilitat de retorn dels quals no hagi prescrit.

3. La Reclamació presentada el 5 de desembre de 2020 indica que l'Ajuntament no ha contestat la sol·licitud anterior.

Fonaments jurídics

1. *Inadmissibilitat de la Reclamació*

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

L'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions a la GAIP si no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

La sol·licitud indicada a l'antecedent 2, de la qual deriva la Reclamació, no demana informació pública, en el sentit d'informació que ja es troba en poder de l'Administració quan és demanada, que és com la defineix l'article 2.b LTAIPBG reproduït més amunt, sinó que demana implícitament que l'Ajuntament de Lleida faci, en primer lloc, una valoració i una interpretació jurídiques sobre l'empara que ha de tenir el rebut del servei de subministrament domiciliari de l'aigua, que en la seva fórmula vigent és frontalment qüestionat per la persona reclamant i, segons quina sigui la conclusió de l'esmentada valoració, demana el retorn de rebuts de l'aigua. La valoració i interpretació jurídiques demanades implícitament requereixen, com a mínim, una anàlisi o valoració jurídiques que les fonamentin degudament i, si s'escau, les oposin vàlidament a la tesis sostinguda per la persona reclamant. El dret d'accés a la informació pública empara l'accés a informació existent en poder de l'Administració, però no empara un hipotètic dret a rebre justificació jurídica de les actuacions públiques o a polemitzar jurídicament amb l'Administració.

Tant és així que l'article 29.2 LTAIPBG preveu la inadmissibilitat de les sol·licituds que tenen per objecte consultes o informes jurídics, i és això precisament el que demana la sol·licitud de la qual deriva la

Reclamació. Sense qüestionar que la persona reclamant pugui tenir dret a rebre resposta fonamentada a la seva consulta, està clar que aquest hipotètic dret no és el d'accés a la informació pública, que té un objecte més limitat.

Però és que la part central de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació no demana res que s'assembli remotament a informació pública, ja que demana el retorn dels pagaments fets en concepte del servei de subministrament domiciliari d'aigua, objecte que, per tant, res té a veure amb el dret d'accés a la informació pública.

A la vista de les anteriors consideracions, cal concloure que la Reclamació no té per objecte una sol·licitud d'accés a la informació pública, motiu pel qual és procedent la seva inadmissió, de conformitat amb l'article 33.2 LTAIPBG.

Considerant, per una altra banda, que aquest motiu d'inadmissibilitat es pot apreciar directament a partir de la documentació aportada per la persona reclamant, en ares d'un principi elemental d'economia i simplicitat en el funcionament de les administracions públiques, és procedent declarar la inadmissió de la Reclamació sense necessitat de requerir l'informe i altra documentació previstos per l'article 33.4 RGAIP.

Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 17 de desembre de 2020, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 819/2020 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta